

Fald subsidiært havde opstillet et Forslag om 137 Kredse i den Affattelse, som tidligere har været forelagt fra Regeringens Side. Selv om Resultatet ikke derved kunde antages at ville blive synderlig anderledes, forekommer det mig dog, at saaledes som Situationen foreligger, burde man saa vidt muligt afvæbne de Indvendinger, som ere fremkomne mod det tidligere Folketingsforslag. Jeg vilde derfor sætte Pris paa, at der til 3dje Behandling af Mindretallet maatte blive stillet Forslag i Overensstemmelse med Regeringens tidligere Forslag. — I øvrigt gentager jeg, hvad jeg udtalte allerede ved 1ste Behandling, at jeg i og for sig ikke spørmer i nogen særlig høj Grad netop for 137 Folketingskredse; jeg finder, at en omtrent lige saa tilfredsstillende Ordning kunde naas paa Basis af mellem 115 og 120 Kredse, og det er en Selvfølge, at i alt Fald ved en dertil sigtende Grundlovsforandring vilde Betænelighederne fra et grundlovmæssigt Synspunkt kunne fjernes. Men under alle Omstændigheder ere 137 Kredse uden Samlingning at foretrække for Flertallets Forslag. De Indvendinger, der fremføres mod 137 Kredse, ere jo meget forskellige, men det forekommer mig, at de væsentlig dog kun strejfe Overfladen. Man siger, det vil være vanskeligt at finde Kandidater til saa mange Pladser; man siger, der vil blive mere Talen her i Tinget, hvor der allerede i Forvejen tales ikke saa lidt; det vil koste flere Penge, siger man; heller ikke have vi Plads her i denne daarlige Kaserne o. s. v. Ja, alt dette kan man tillægge mer eller mindre Bægt, og ogsaa jeg tillægger det nogen Betydning; men ingen kan dog for Alvor paastaa, at dette er Anser og Indvendinger, der kunne have nogen virkelig afgørende Betydning. At det skulde være vanskeligt at supplere dette Ting med en 20—30 Medlemmer, der gennemsnitlig have samme udmærkede Egenstaber, som vi andre her sidde inde med, betvivler jeg. Jeg tror heller ikke, man kan gaa ud fra som givet, at et Antal af 137 Mand just vilde tale forholdsvis saa meget mere end et Antal af 102; tværtimod, man har nogen Erfaring for, at i større Forsamlinger ere Folk ofte mere uvillige til at tale end i mindre, og i hvert Tilfælde kan Talernes Længde ikke uden videre stige forholdsvis med Medlemmernes Antal, thi hvis det var Tilfældet, vilde man i Parlamenter paa 4—5—600 Medlemmer let komme til at tale mindst 36 Timer i Døgnet. Jeg tror dernæst heller ikke, naar vi se hen til Karakteren af de mange Udgifter, som Staten paatager sig nu til Dags, at det just vilde

være en saa forfærdelig Ulykke, om Landets Lovgivende Forsamling kostede nogle Sneve Tusind Kroner mere end hidtil, lige saa lidt som jeg endelig kan erkende, at vi, naar vi flyttede os noget sammen her, ikke nok kunde saa Plads til nogle flere Kammerater. Vi ere jo dog ikke et Selskab af gamle Damer, som med horreur ser paa, at der kommer en flot ny Mandfolk her ind i Salen, og hvis det, at man sidder noget trykket, skulde kunne give Foranledning til at fremskynde Opførelsen af en ny Rigsdagsbygning, synes det mig endogsaa, at der vilde være særdeles meget bundet ved en saadan Foranstaltning. Men, som sagt, alt dette er i Virkeligheden ogsaa Indvendinger, der kun ligge paa Overfladen. De Indvendinger, der ere de egentlige, de afgørende, det er dem, man ikke siger. Det er for det første det, at der er adskillige, som i Virkeligheden ere imod en likelig og retfærdig Repræsentation. Det holder man imidlertid ikke af at sige, det er i alt Fald kun ganske enkelte, der sige det aabenhjertig. Og det andet er, at man af politiske Hensyn ikke ønsker Folketingsmedlemmernes Antal stærkt forøget. Det ærede Medlem, som er Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Høgsbro), har den Opfattelse, at en Forøgelse af Folketingsmedlemmernes Antal vil være en Styrkelse for Folketinget. Det ærede Medlem fra Møen (Bøssen) finder derimod, at det er en Opfattelse, som er ganske urimelig. Maaſte har han Ret deri; heller ikke jeg er tilbøjelig til at tro, at det kan antages i nogen nævneværdig Grad at styrke Folketinget, at Medlemsantallet forøges; men jeg tror paa den anden Side, at det er Tilfældet, at der er ikke saa inden for Højre, som have den Opfattelse, at en stærk Forøgelse af Folketinget vilde betyde en Svækkelse for Landstinget. For mit Vedkommende kan jeg ikke ret saa fat i den Tanke; ja, hvis Kampen mellem Landsting og Folketing førtes med Næverne, kunde jeg forstaa det; men den eneste Beslighed, hvor Tallet kommer til at gøre Udslaget, er jo, naar de to Ting skulle mødes i en forenet Rigsdag, og dette forekommer jo ifølge Grundloven kun i Tilfælde af Tronledighed, naar der ingen Tronfølger er, og vi tør dog vist nok gaa ud fra, at dette vil komme til at foreligge saa sjældent, at denne Bestemmelse ikke har nogen som helst praktisk politisk Betydning. At det, at Folketingsmedlemmernes Antal forøges væsentlig, skulde medføre ogsaa en større moralsk Bægt for Folketinget, det har jeg vanskeligt ved at saa fat paa, og derfor forstaaer jeg heller ikke, at der af den Grund